

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117201440
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117201440.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne: D. M., rodená M., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. E. XXXX/XX, XXX XX R. R., právne zastúpenej Aequitas, s.r.o., Dolná 19, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 628 841, proti žalovanému: E. E., a. s., so sídlom F. XX, XXX XX R., B.: XX XXX XXX, zastúpený AK JUDr. Marek Hic, s.r.o, so sídlom 036 01 Martin, P.O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036, o určenie, že pohľadávka žalovaného sa nestala splatnou, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/6/2017-40 zo dňa 17. 02. 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/6/2017-40 zo dňa 17. 02. 2017 **p o t v r d z u j e.**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom, katastrálnym odborom R. R., pre kat. úz. R. R., obec R. R., okres R. R., na LV č. XXXX ako byt č. X vo vchode č. XX na prvom poschodí obytného domu, súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa na pozemku parc. č. CKN XXXX, na ulici F. E., vrátane spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných častiach a zariadeniach obytného domu o veľkosti XXX/XXXXX, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 14C/6/2017.

2. V odôvodnení predmetného uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia, že pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXX z 27. 07. 2012, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvnými stranami, ktorá je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti špecifikovanej vo výrokovej časti, ktorej mimoriadnu splatnosť vyhlásil žalovaný ku dňu 30. 06. 2016 Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30. 06. 2016, sa k uvedenému dňu nestala mimoriadne splatnou. Súčasne so žalobou navrhla žalobkyňa aj nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V ďalšom obsahu odôvodnenia súd prvej inštancie poukázal na ust. § 325 Civilného sporového poriadku a konštatoval, že predloženými listinnými dôkazmi, zmluvou o zriadení záložného práva v spojení so zmluvou o splátkovom úvere, mal súd osvedčené zriadenie záložného práva na predmetnú nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne na zabezpečenie pohľadávky žalovaného, ktorej mimoriadne zosplatnenie ku dňu 30. 06. 2016 žalobou napáda. Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva z 05. 01. 2017 vyplýva, že žalobca začína výkon tohto záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe na základe zosplatnenia pohľadávky žalobcu v celom rozsahu dňa 30. 06. 2016. Preto, dokiaľ sa nepreukáže, či má žalovaný právo požadovať zosplatnenú sumu, na čo je výkon záložného práva z jeho strany viazaný, mal súd prvej inštancie za to, že je daná neodkladná potreba úpravy pomerov strán sporu požadovaným neodkladným opatrením v zmysle § 325 ods. 1 CSP, a preto návrhu žalobkyne vyhovel. Dobu trvania

neodkladného opatrenia určil do právoplatného skončenia veci samej vedenej tamojším súdom pod sp. zn. 14C/6/2017.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal dňa 10. 03. 2017 odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V predchádzajúcom priebehu konania, vzhľadom na čas doručenia elektronického podania odvolania žalovaného na súd dňa 10. 03. 2017, Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením č. k. 14Co/137/2017-202 zo dňa 3. mája 2017 odvolanie žalovaného odmietol ako podané oneskorene.

4. V dôsledku ústavnej sťažnosti podanej spoločnosťou E. E., a. s., v konaní za účasti D. M., Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom III.ÚS 479/2018-81 zo dňa 21. mája 2019, druhou výrokovou vetou, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/137/2017 z 3. mája 2017 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení predmetného nálezu k otázke včasnosti doručenia odvolania uviedol, že pri rozhodovaní o opravnom prostriedku žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, „krajský súd nezohľadnil všetky právne relevantné skutočnosti potrebné pre posúdenie, či odvolanie sťažovateľky bolo, resp. nebolo podané včas. Túto skutočnosť vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti sťažovateľky napokon uznal aj podpredseda krajského súdu. Podľa názoru Ústavného súdu notifikáciu obsahujúcu dátum o úspešnom odoslaní elektronického podania do systému treba považovať za dôkaz určujúci posúdenie dodržania lehoty na vykonanie podania ustanovenej zákonom alebo určenej súdom, teda aj za dôkaz určujúci včasnosť podania opravného prostriedku. Podľa § 134 ods. 1 zákona o Ústavnom súde, Ústavný súd zrušil právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, a vrátil mu vec na ďalšie konanie“. Uviedol, že úlohou krajského súdu bude preto opätovne rozhodnúť o odvolaní sťažovateľky majúc na zreteli, že spravodlivosť, ktorá je osobitne zvýraznená v článku 6 ods. 1 Dohovoru, je kritériom ukladajúcim každému všeobecnému súdu povinnosť hľadať také riešenie ním prejednáwanej veci, ktoré nebude možné vyhodnotiť ako popierajúce zmysel a účel príslušných zákonných ustanovení“.

5. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na správu z portálu e-Žaloby pre XXXXXXXXXXXX o odoslaní odvolania žalovaného do systému e-Žaloby dňa 9. marca 2017 o 23.55, ktorú žalovaný predložil až spolu s podaným dovolaním proti uzneseniu odvolacieho súdu sp. zn. 14Co/137/2017 z 3. mája 2017 na Najvyšší súd SR, a vzhľadom na nález Ústavného súdu uvedený vyššie, odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie dňa 09. 03. 2017, t. j. v zákonom určenej 15-dňovej lehote na podanie odvolania.

6. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že uvedené rozhodnutie považuje za vecne nesprávne, ktoré neprímeraným spôsobom zasiahlo a zasahuje do zákonom a ústavou chránených základných práv odvolateľa, a zároveň za rozhodnutie, v ktorom v podstate absentuje relevantné odôvodnenie a uvedené rozhodnutie je tak rozhodnutím arbitrárnym. Z rozhodnutia, resp. jeho obsahu nie je možné zistiť, z konkrétne ktorých právne relevantných skutočností a konkrétne ktorých listín/prostriedkov osvedčenia a na základe akého ich obsahu dospel súd k skutkovým zisteniam nevyhnutným pre nariadenie neodkladného opatrenia, okrem iného vo vzťahu k zisteniu skutočnosti, že navrhovateľ je záložcom. Uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie nemôže ani strana ani odvolací súd preskúmať, keďže rozhodnutie neobsahuje zásadné vysvetlenie všetkých podstatných dôvodov; v odôvodnení sú uvádzané tvrdenia všeobecného charakteru, ktoré nie sú odôvodnením, ale konštatovaním, navyše konštatovania sú v priamom rozpore s obsahom relevantných právnych noriem a ustálenou súdnou praxou, preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie arbitrárne a nepreskúmateľné. Navrhovateľ sa žalobou a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré inkorporoval do jednej listiny, domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, pričom v uvedenom procesnom návrhu je návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia venovaná časť IV. - VII., časť I. - III. je žalobou, pričom uvedená končí návrhom rozsudového výroku, t. j. žalobným návrhom. V uvedenom návrhu neboli okrem oznámenia o začatí výkonu záložného práva označené žiadne dôkazy (resp. prostriedky osvedčenia) a žiadne prostriedky osvedčenia ani k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, okrem uvedeného oznámenia, priložené neboli (dôkazné prostriedky boli označené a priložené výlučne k žalobe). Na základe uvedeného neúplného nekonkrétneho, relevantne neodôvodneného a nedôvodného návrhu súd nesprávne nariadil neodkladné opatrenie. Odvolateľ namietal tiež skutočnosť, že nie je zrejmé, z akého dôvodu sa o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia koná pod rovnakou spisovou značkou ako o žalobe, t. j. nie je zrejmé, z akého dôvodu súd o uvedenom koná ako o návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia po začatí konania. Je vylúčené, aby sa jednalo o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia

po začatí konania; z inkorporácie do jednej listiny vyplýva, že oba uvedené návrhy boli podané spolu, v jeden čas, t. j. súbežne a nie po sebe. V tej súvislosti zvýraznil, že súd prvej inštancie rozhodoval bez zákonného dôvodu spôsobom ultra petitum, resp. skutočnosť, že rozhodnutie je v časti nevykonateľné. Z hľadiska požiadavky materiálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia výrok musí byť formulovaný určito, jasne, výstižne a zrozumiteľne a jeho obsah musí byť dovolený a možný (o. i. nemôže sa rozhodovať spôsobom ultra petitum bez zákonného dôvodu). V predmetnej veci sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Túto vec však žiadnym spôsobom určito neidentifikoval - ani stranami, ani predmetom konania, ani spisovou značkou -, t. j. vecou samou mohlo byť v podstate čokoľvek. Napriek uvedenému súd prvej inštancie rozhodol, že ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 14C/6/2017. Keďže návrh i žaloba boli podané naraz na jednej listine. V čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemohlo byť v návrhu na rozhodnutie identifikované konanie vo veci samej uvedením spisovej značky, keďže žiadne takéto konanie neprebiehало a žalobe žiadna spisová značka pridelená nebola. Súd prvej inštancie tak postupoval v neprospech jednej zo strán v konaní a namiesto toho, aby nespôsobilé podanie odmietol alebo zamietol postupoval spôsobom v rozpore so zákonom a rozhodol tak bez toho, aby na uvedené existovalo zákonné oprávnenie. Nariadenie neodkladného opatrenia za situácie, kedy samotný návrh neobsahoval predpísané náležitosti, na mnohých miestach bol nezrozumiteľný a neurčitý a mal tak byť odmietnutý, zásadným spôsobom bola narušená rovnosť strán a takýto postup je podľa názoru žalovaného nielen nezákonný, ale i protiústavný. Ďalej odvolateľ namietal, že ak má byť z hľadiska požiadavky materiálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia rozhodnutie materiálne vykonateľné, musí byť obsah dovolený a možný. Ak by teda súd postupoval správne a vymedzil by konanie nie spisovou značkou, ale jeho reálnym obsahom, bol by takýto výrok nedovolený, keďže určovací žalobou, ktorej predmetom by malo byť určenie, že pohľadávka sa nestala splatnou, je určovací žalobou i teoreticky neprípustnou. Jedná sa o určenie právnej skutočnosti, právnej skutočnosti inej, ako je určenie práva. Žaloba o určenie, že pohľadávka sa nestala mimoriadne splatnou, je určovací žalobou, ktorej predmetom nie je určenie, či tu právo je, alebo či tu právo nie je, ale určenie právnej skutočnosti, a to inej, ako určenie práva. Teoreticky sa tak môže jednať výlučne o žalobu v zmysle ust. § 137 písm. d/ CSP a nie o žalobu v zmysle § 137 písm. c/ CSP. Prípustnosť takejto špecifickej určovacej žaloby musí tvrdiť a preukázať navrhovateľ, a to uvedením konkrétnej právnej normy, ktorá uvedené určenie explicitne pripúšťa. Právna norma, ktorá by umožňovala žiadať určenie, že pohľadávka sa nestala mimoriadne splatnou, v slovenskom právnom poriadku neexistuje. Uloženie povinnosti s nedovoleným obsahom, s obsahom v rozpore so zákonom by tak bolo rozhodnutím, ktoré by tak, či tak z uvedeného dôvodu bolo i materiálne nevykonateľné, a tak nezákonné. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie napriek tomu, že tvrdí, že sa oboznámil (bez návrhu na vykonanie osvedčenia a bez priloženia listiny k návrhu) s úverovou zmluvou, z ktorej vyplýva, že navrhovateľke bol poskytnutý úver vo výške 67.500,- Eur, nevyzval - napriek úplne zrejmemu možnému nezákonnému zásahu do základných práv žalovaného - okrem iného na súdnu ochranu a na ochranu vlastníckeho práva podľa článku 20 Ústavy, stranu žalovanú na vyjadrenie sa k návrhu, pričom výška majetkového poškodenia žalovaného je vo viac, ako značnej výške, ako už ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (30. 06. 2016) bol nesplatený a splatný dlh žalobkyne vo výške 71.555,37 Eur. Za uvedeného stavu neexistoval racionálny dôvod, aby nebol riadne zistený skutkový stav, a to za súčinnosti žalovaného - záložného veriteľa, súd nemôže vychádzať iba z ničím neosvedčených tvrdení navrhovateľa. Ďalej namietal, že dôvodnosť a trvanie nároku nie je možné osvedčiť bez právneho posúdenia nároku, a teda rozhodnutiu o tom, či na základe navrhovateľom uvedených tvrdení a ich osvedčení relevantnými dôkazmi (prostriedkami osvedčenia) je možné v rámci rozhodovania prijať relevantný záver o tom, že s vysokou mierou pravdepodobnosti navrhovateľ svoj nárok osvedčil. V prejednávanej veci má žalovaný za to, že navrhovateľ svoj údajný nárok žiadnym spôsobom neosvedčil, relevantne ho ani netvrdil, ani nenavrhol na osvedčenie jeho vysoko pravdepodobnej existencie, vykonanie žiadnych prostriedkov osvedčenia.

7. Ak sa navrhovateľka domáhala voči záložnému veriteľovi uloženia povinnosti vyplývajúcej z existencie záložného práva k nehnuteľnosti, nie je zjavné, ako môže súd takýto návrh považovať za riadny a úplný, keď navrhovateľ neosvedčuje výpisom z na to určeného verejného operátu vlastníctvo k zálohu, a tak i svoju aktívnu legitímáciu v konaní. Podľa názoru žalovaného nemôže súd (v podstate bezdôvodne) zakázať žalovanému realizáciu jeho zákonných opatrení, uvedený postup je v priamom rozpore s Ústavou, ako i s rozhodnutiami Ústavného súdu, či ESLP k danej otázke. Predpokladom preukázania potreby nariadenia neodkladného opatrenia je skutočnosť, že tu hrozí veľmi ťažko napravitelný právny

stav. Z ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, ako aj Občianskeho zákonníka, či Civilného sporového poriadku vyplýva, že existuje ucelený súbor prostriedkov právnej ochrany, vrátane osobitne konštruovanej žaloby, kedy sa ten, kto tvrdí, že bolo jeho právne postavenie napríklad nezákonnou dražbou dotknuté, môže bez väčšej právnej zložitosti domôcť ochrany svojho právneho postavenia, a to bez akejkolvek faktickej ujmy na svojich právach, keďže je tu ust. § 21 ods. 5 Zákona o dobrovoľných dražbách. Za uvedeného stavu sú tvrdenia o akomsi ťažko napraviteľnom stave bez opory v reálnej právnej úprave, je to presne naopak.

8. V ďalšom namietal odvolateľ i miestnu príslušnosť súdu konajúceho o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď uviedol, že v zákone neexistuje žiadne osobitné pravidlo, ktoré by obsahovalo osobitné právne normy o výlučnej príslušnosti v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (ani počas konania vo veci samej, čo však nie je tento prípad), a tak je potrebné vychádzať z ustanovení o všeobecnej miestnej príslušnosti. Predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia je splnenie určitej povinnosti („povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva“), nejedná sa tak o žiaden dôvod výlučnej miestnej príslušnosti podľa § 20 písm. a/ CSP - tá sa obmedzuje na spory o existenciu práva k nehnuteľnosti, jeho trvanie a zánik, nevzťahuje sa na všetky spory, ktorých predmetom sú práva a povinnosti súvisiace s nehnuteľnosťami. Nie je tak daný žiaden dôvod osobitnej miestnej príslušnosti a miestne príslušný je všeobecný súd žalovaného. V súdnej veci sa nejedná o žiaden spor zo spotrebiteľskej zmluvy, predmet konania je vymedzený zreteľne a určito - zdržanie sa výkonu záložného práva (t. j. vec vyplývajúca z existencie práva, o ktorom rozhodol na to určený štátny orgán), nie spor zo zmluvy. Vo vzťahu k miestnej príslušnosti a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa tak nejedná o žiaden dôvod osobitnej miestnej príslušnosti a miestne príslušný je všeobecný súd žalovaného. V zmysle ust. § 15 ods. 1 CSP všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v obvode ktorého má právnická osoba adresu sídla. Súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je všeobecný súd žalovaného, ktorým je v predmetnej veci Okresný súd Bratislava III. Žalovaný tak vzniesol - pri prvom úkone, ktorý mu patril - námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica a žiada, aby bola vec postúpená na konanie miestne príslušnému okresnému súdu, všeobecnému súdu žalovaného, t. j. Okresnému súdu Bratislava III. Ak je neodkladné opatrenie nariadené miestne nepríslušným súdom, Krajský súd Banská Bystrica je tak povinný v prípade, ak nedôjde k zrušeniu nariadeného predbežného opatrenia, s uvedeným sa vysporiadať a uvedenú vadu svojím postupom zhojiť.

9. Ďalej odvolateľ uviedol, že na základe uzatvorenej úverovej zmluvy má žalovaný ako veriteľ legitímne očakávanie, resp. legitímnu nádej na uspokojenie jeho splatnej úverovej pohľadávky a každý orgán, vrátane súdu, je povinný majetok žalovaného chrániť. K uspokojeniu úverovej pohľadávky môže dôjsť i na základe realizácie zabezpečovacieho prostriedku - záložného práva, ktorého predmetom je záloh vo vlastníctve záložcu. Ak dlžník neplní dlh, je v omeškani, vzniká protiprávny stav, ktorého dôsledkom je okrem iného vždy vznik škody (preto existuje vždy minimálne nárok na paušalizovanú škodu v podobe nároku na úroky z omeškania), pričom majetkové poškodenie veriteľa každým dňom omeškania narastá. Na rozdiel od pôvodcu podania tak majetkové poškodenie žalovaného každým dňom narastá a nie je zrejmé, či bude môcť byť reparovateľné, takže tvrdenia o tom, že práva žalovaného nebudú neprimerane obmedzené, majú podobu právneho nonsensu.

10. S poukazom na uvedené dôvody odvolateľ navrhol, aby bolo rozhodnuté v súlade s procesnými návrhmi žalovaného (postúpenie veci a zrušenie/zmena napádaného rozhodnutia) a aby súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

11. K odvolaniu žalovaného vyjadrenie podané nebolo.

12. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 329 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu napadnuté odvolaním žalovaného podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

13. Vychádzajúc z ust. § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP

neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Podľa ust. § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylučenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane, vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť pomery medzi stranami sporu, a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred, za konania a počas konania, ako aj po jeho skončení, a to za predpokladu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Už zo samotnej novej procesnej úpravy vyplýva charakter a zásada neodkladnosti takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie je na mieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Práve takéto okolnosti v konkrétnej veci sú osvedčené do takej miery, ktorá poukazuje na dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu, v akom mu vyhovel súd prvej inštancie.

17. Odvolací súd po preskúmaní veci a dôvodov odvolania (viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania podľa § 379 a § 380 CSP) s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol, keď návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a úvahami súdu, prečo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci považoval za dôvodný a z akých okolností vychádzal, keď nariadil neodkladné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom, katastrálnym odborom R. R., ako byt č. X vo vchode č. XX, vlastníctvo evidované na LV č. XXXX.

18. Žalobkyňa aj podľa názoru odvolacieho súdu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (vychádzajúc i ďalších skutočností vyplývajúcich z obsahu spisového materiálu) preukázala v dostatočnej miere opodstatnenosť a naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia tak, ako sa ho domáhala navrhovaným žalobným petitom. Vzhľadom na žalobou vymedzený predmet daného sporu existujú konkrétne okolnosti, ktoré poukazujú na naliehavosť potreby, dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu, a to ešte pred samotným meritórnym rozhodnutím súdu vo veci samej. Žalobkyňa sa v prejednávanej veci žalobou zo dňa 27. 01. 2017 domáha určenia, že pohľadávka žalovaného sa nestala splatnou. Uviedla, že dňa 22. 07. 2009 uzavrela žalobkyňa a žalovaný zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX na úver vo výške 12.000,- Eur. V rámci služby refinancovania úverov uzavreli žalobkyňa a žalovaný dňa 27. 07. 2007 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 67.500,- Eur (55.200,- Eur + 12.000,- Eur poskytnutých prostredníctvom predchádzajúcej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX). Rovnako dňa 27. 07. 2012 bola medzi stranami uzavretá zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti - predmetnému bytu č. X, vlastníctvo vedené na LV č. XXXX. Následne dňa 30. 06. 2016 bolo po predchádzajúcej nezrozumiteľnej komunikácii ohľadom údajne omeškaných splátok doručené Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX dňom 30. 06. 2016, pričom proti uvedenému oznámeniu žalovaného podala žalobkyňa námietky. Žalobkyňa má tak za to, že k mimoriadnemu zosplatneniu, resp. mimoriadnej splatnosti dlhu nedošlo, pričom takéhoto rozhodnutia sa domáha žalobou vo veci samej. Žalobkyňa tak vo veci samej tvrdí, že nie je dôvod, aby bola pohľadávka žalovaného, zabezpečená zriadením záložného práva k bytu č. X, realizovaná výkonom záložného práva, keď podľa jej názoru k riadnemu zosplatneniu celej pohľadávky žalovaného v súlade s právnymi predpismi nedošlo. Nie je preto podľa názoru žalobkyne dôvod na realizáciu výkonu záložného práva predajom zálohu - bytu, v ktorom žalobkyňa spolu s maloletým synom býva.

19. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že z pozitívno-právnej úpravy Civilného sporového poriadku vyplývajú základne predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými sú 1. naliehavosť vydania neodkladného opatrenia, 2. dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana,

3. odôvodnenie nebezpečenstva - bezprostredne hroziacej ujmy, 4. určitosť, zrozumiteľnosť a vykonateľnosť navrhovaného neodkladného opatrenia. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je teda existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Podľa zákona ide o taký stav právnych (nie faktických) vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje dočasnú a rýchlu súdnu ochranu, pričom zásah do práv dotknutej strany musí byť primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práva a právom chránených záujmov.

20. Odvolací súd má za to, že žalobkyňa v podanom návrhu osvedčila a súd prvej inštancie následne správne vzhladol a vyhodnotil danosť všetkých vyššie uvedených podmienok vyplývajúcich zo zákona pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie z listinných dôkazov predložených žalobkyňou mal za preukázanú, existenciu vzťahu medzi sporovými stranami, a to zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22. 07. 2009, ďalej zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27. 07. 2012, a taktiež zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a mandátnou zmluvou zo dňa 27. 07. 2012. Pred rozhodnutím súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, žalobkyňa podaním zo dňa 09. 02. 2017 nazvaným ako „Žiadosť o vydanie rozhodnutia vo veci“, ktoré je doplňujúcim podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu 27. 01. 2017, uviedla ďalšie okolnosti spočívajúce v oznámení o termíne znaleckej obhliadky zo strany žalovaného, pričom zároveň v uvedenom podaní predložila súdu i výpis z listu vlastníctva č. XXXX, z ktorého vyplýva jednak vlastníctvo žalobkyne k predmetnému bytu č. X v podiele 1/1, a zároveň z uvedeného LV vyplýva i viaznuce záložné právo v prospech žalovaného a tiež oznámenie Slovenskej sporiteľne, a. s., zo dňa 05. 01. 2017 o začatí výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou - W. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak mal súd prvej inštancie osvedčený vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným a uvedenými listinami bola osvedčená i dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Podmienku naliehavosti vydania neodkladného opatrenia mal súd za splnenú jednak tvrdením žalobkyne, ale predovšetkým oznámením o začatí výkonu záložného práva predajom bytu na dobrovoľnej dražbe, ktorá skutočnosť bola objektivizovaná i zápisom do LV formou poznámky. Keďže žalovaný reálne začal vykonávať úkony smerujúce k výkonu záložného práva predajom zálohu - bytu - na dobrovoľnej dražbe, bola v danom prípade osvedčená podmienka naliehavosti nariadenia neodkladného opatrenia. Skutočnosťou, že v predmetnom byte žalobkyňa býva spolu so svojím maloletým dieťaťom, ktoré je na ňu odkázané a pričom v dôsledku realizácie výkonu záložného práva by veľmi reálne mohlo dôjsť k strate obydlija matky s maloletým dieťaťom, je podľa názoru odvolacieho súdu dané i nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a ťažko napravitel'ného následku.

21. Z podania doručeného súdu prvej inštancie dňa 27. 01. 2017 tvoriaceho žalobu o určenie, že pohľadávka žalovaného sa nestala splatnou, (t. j. žaloby vo veci samej), ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, vyplýva celkom zrozumiteľne a určite, čoho sa žalobkyňa podaním vo veci samej, ako aj neodkladným opatrením domáha. Hoci uvedené písomné podanie doručené súdu dňa 21. 07. 2017 (s jeho doplnením, zo dňa 09. 02. 2017) predstavujú dva procesné návrhy žalobkyne na rozhodnutie súdu, uvedené sa týkajú jednej totožnej veci, totožných strán sporu, a sú založené na rovnakom skutkovom základe. Nemožno sa preto stotožniť s názorom žalovaného o tom, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je neurčitý nezrozumiteľný a absentuje v ňom popis skutkového stavu, keď uvedené je obsiahnuté a bez akýchkoľvek ťažkostí zistiteľné zo samotného podania vo veci samej, pričom popísaný skutkový stav k veci samej sa vzťahuje i na odôvodnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Je celkom nadbytočné a neúčelné duplicitné uvádzanie zhodných skutkových okolností v podaniach jednej veci len z dôvodu formálneho zachovania úplnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je podávané zároveň so žalobou vo veci samej. Z uvedeného logického dôvodu bola predmetnej veci, podaniu, pridelená jedna spisová značka, o ktorej nemohol mať objektívne vedomosť žalobca, resp. žalobkyňa v čase podávania návrhu - žaloby vo veci samej, a súčasne s tým súvisiaceho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. O uvedenej spisovej značke mal však vedomosť súd prvej inštancie a zákonný sudca konajúci a rozhodujúci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď tomuto po jeho vecnom posúdení vyhovel a do výrokovej časti uznesenia uviedol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 14C/6/2017. Uvedený postup konajúceho súdu nie je konaním súdu ultra petitum, (teda prekročením žalobného návrhu), ale rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení vydanom v priebehu konania 14C/6/2017, ktorého spisovú značku žalobca v čase podávania návrhu nemohol mať objektívne k dispozícii. Uvedenú odvoláciu námietku žalovaného tak odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

22. Pokiaľ sa týka námietky žalovaného o miestnej nepríslušnosti konajúceho Okresného súdu Banská Bystrica, pričom táto bola vznesená v podanom odvolaní proti uzneseniu, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené, odvolací súd uvádza, že uvedená námietka nie je v danom prípade dôvodom pre zrušenie veci odvolacím súdom z dôvodu, že vo veci rozhodol miestne nepríslušný súd, a to s poukazom na ust. § 19 písm. d/ Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa zo spotrebiteľského rozhodcovského konania.

23. Odvolací súd posúdiac obsah spisového materiálu, ktorého obsahom je i zmluva o splátkovom úvere zo dňa 22. 07. 2009 a zmluva o splátkovom úvere zo dňa 27. 07. 2012, pričom žalobkyňa v postavení dlžníka nekonala v rámci podnikateľskej, či obchodnej činnosti a veriteľom je E. E., a. s., konajúca v rámci obchodnej a podnikateľskej činnosti, poskytujúca úver fyzickej osobe, dospel odvolací súd k záveru, že v predmetnej veci je daná miestna príslušnosť (daná na výber) Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 19 ods. 1 písm. d) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného, ktorý má sídlo na adrese: F. XX, XXX XX R.. S poukazom na uvedenú skutočnosť odvolací súd nedospel k záveru, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodoval miestne nepríslušný súd.

24. Pokiaľ žalovaný namietal porušenie princípu proporcionality, tvrdiac, že na strane žalovaného vzniká nesplácaním dlhu zo strany žalobkyne ako dlžníčky z úveru škoda, ktorá je nepomerne väčšia, než škoda reálne hroziaca žalobkyňi, odvolací súd uvádza, že na rozdiel od žalovaného má za to, že princíp proporcionality je i v danom prípade zachovaný, nakoľko nariadeným neodkladným opatrením sa žalovanému nijak neodníma právo na uspokojenie jeho pohľadávky zabezpečenej záložným právom, avšak výkon tohto práva sa dočasne súdnym rozhodnutím odkladá až do času, pokiaľ nebude ustálené a súdom rozhodnuté, či sa pohľadávka žalovaného vyplývajúca zo zmlúv o úvere stala splatnou v celom rozsahu a či k vyhláseniu o mimoriadnej splatnosti pohľadávky žalovaného došlo v súlade s právnymi predpismi. Až po ustálení uvedenej otázky bude možné pristúpiť k výkonu záložného práva ako prostriedku zabezpečenia pohľadávky žalovaného, ktorej splatnosť je toho času medzi stranami sporu sporná. Reálne hroziaca ujma na strane žalobkyne v podobe nebezpečenstva straty obydlia jej a jej maloletého dieťaťa je v rovnováhe s dočasne odloženou možnosťou výkonu, realizácie záložného práva predajom zálohu žalovaným až po právoplatnom ukončení sporu o to, či sa pohľadávka žalovaného smerom k žalobkyňi stala, (mimoriadne) splatnou jednostranným vyhlásením žalovaného ako veriteľa.

25. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal absenciu naliehavého právneho záujmu vo veci samej, pričom navyše uviedol, „ak priama právna úprava úplne zreteľným spôsobom vylučuje možnosť reálne prejednať žalobu o určenie inej právnej skutočnosti, možnosť určenia ktorej nevyplýva zo žiadnej osobitnej právnej normy, je prejavom arbitrárnosti a porušením základných zásad civilného sporového konania, ak súd nielenže rozhoduje spôsobom ultra petitem, ale odkazuje na podanie s neprípustným obsahom, t.j. žalobu procesne vadnú, ktorá musí byť (v prípade neodstránenia vád) odmietnutá“, k uvedenej odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že ako súd prvej inštancie, tak i súd odvolací v tejto fáze konania rozhoduje o dôvodnosti nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, pričom skúma prioritne osobitné podmienky v zmysle ust. § 326 Civilného sporového poriadku. Predmet žaloby sa základným posúdením žaloby prima facie (ktoré posúdenie vykonáva súd konajúci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len v nevyhnutnom rozsahu) nejaví ako „nepripustný obsah“, ako to namietal žalovaný, avšak samotné vyhodnotenie danosti naliehavého právneho záujmu je nevyhnutnou súčasťou meritórného rozhodovania o veci a uvedenou otázkou sa bude súd prvej inštancie podrobne zaoberať v konaní o veci samej.

26. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 ako vecne správne.

27. O trovách odvolacieho konania (o nároku) rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP) a o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).